

सह युगपत् दुर्वापानि आपु मयक्यानि सर्वेषां महाप्र-
तयज्ञातुष्टाने प्रयोगवाक्येन कल्पिकसम्पादनादेः दुष्कर-
त्वेन चानधिकारात् तन्नाम्निष्टोम इति परेनाम्निसव-
भोक्तेरभिचयनसक्तमिति मन्यम् । पञ्चाकारस्य महा-
प्रतयज्ञो हि शिरःपञ्चमध्यपञ्चात्मकाः पञ्चावयवाः
शिरो नायत्नं, रथन्तरं दक्षिणः पक्षः दहदुस्तरः पक्षः
भद्रमस्य पुष्पं राजनसाम, ह्यात्मेति तत्सर्वमग्निष्टोमे
सम्पादयति तस्य वा इति कल्पयत्नात्मकमेकं सक्तं ताड-
यानि त्रीणि सक्तानि लिङ्गतोऽवयवस्य स्रोमस्य तदिदं
लिङ्गद्वयविवक्षितमानस्य प्रातःसवनिकं तत् सक्तयत्नात्मकं
बहिष्पवमानं महाप्रतयस्य शिरो भवति बहिष्पवमान
मपि गायत्रीचन्द्रस्तौ सृचैर्गातव्यम् माध्यन्दिनः पञ्चदश
स्रोतियत्नात्मकः पवमानः, तृतीयसवने सप्तदशस्रोतिया-
त्मकः आर्भवः पवमानः पञ्चस्थानीयौ होत्वातुशंसनीयं
मयममाजप्रक्षोभं सप्तदशस्रोतियात्मकं पृष्ठनामकं
होतुः प्रथमं स्रोतम् तदुभयं मध्याह्नकरूपम् । एकविं-
शत्काष्ठतिरूपं “यज्ञावज्ञा वो अग्नयः” इत्यलोत्पन्नं साम
पुच्छस्थानीयम्” भा० २ सोमयागे च “ज्योतिष्टोम
धर्मा एकाहद्वादशाहयोस्तदुपचयद्वयनात्” कात्या० श्रौ०
१२।१।१ “ज्योतिष्टोमशब्देन उपांश्यादिहारियोजनप-
र्यन्तो ग्रहयज्ञाभ्यासोऽभिधीयते ज्योतींषि यस्य
स्रोमाः स ज्योतिष्टोमः स्रोमैर्द्यौ र्द्योत्यत इति ते च
सोमयागस्य स्रोमाः तस्मात् ज्योतिष्टोमशब्देन सोम-
यागोऽभिधीयते” कर्कः ।

ज्योतिषत् लि० ज्योतिरन्त्यत्र सप्तम् । ज्योतिर्युक्ते
२ प्रकाशयुक्ते श्वताभेदे स्त्री । यां च (माहकाङ्गनी)
इति स्थाता वना । “ज्योतिष्यते कटुक्षिता नरा कफे-
ममीरजत् । अत्युष्मा वामनी तोष्णा बहिर्बुद्धिसृतिप्रदा”
राजनि० ४ रात्रौ राजनि० ५ योगशास्त्रोक्ते सप्तप्रधाने
चित्तवृत्तिभेदे च । “विशोका वा ज्योतिष्यती” पात० सू० ।
प्रवृत्तिरूपमवा चित्तस्य स्थिति-निवन्निनीति वाक्यशेषः ।
ज्योतिःशब्देन सान्निध्यः परिचयान् चक्षते स प्रशस्तो
भूयान्तिष्ठयस्य विद्यते यस्याम्” भोजवृत्तिः “प्रवी-
टव ते विशोका ज्योतिष्यतो नाम चित्तवृत्तिः” महावी०
“ज्योतिष्यतः पथो रजः धिवा कृतान्” ऋ० १०।५।३६
“ज्योतिष्यतो दीपप्रतः” भा० ६ अग्निपुष्टिम् अर्चिष्यत्यां
तत्कथा अग्निभोक्तृशब्दे १६ पृ० दृश्यम् । यो-
ऽवसन्नस्य यथाऽनेन प्रापि ज्योतिष्यती पुरी” काशीः ।

७ सूत्रे मण्डीपस्थे उपवर्तभेदे च शब्दार्थचिन्तानभिः ।
ज्योतिष् पृ० योतते द्युत्यतेऽनेन वा द्युत-इदम् आदेर्दस्य-
जः ज्युतं-दीप्तौ वा इदम् । १ सूत्रे २ अग्नी, मेदि०
१ शेषिकाह्वये राजनि० च । नेत्रकनीनिकामध्यस्थे
४ दर्शनवाचने, पदार्थे, शब्दार्थचि० १ नयने, ६ प्रकाशे,
यज्ञे च ७ स्वयंप्रकाशे, सर्वावभासके चेतन्ये च न० ।

एवमग्निष्टोमयागस्य संस्थाभेदे यद्योक्तं तावत्पृ० ब्रा० ४।१।७

“स एतान् स्रोमानपश्यत् ज्योतिर्गौराश्रुतिमीमे वै
लोका एते स्रोमा अयमेव ज्योतिरयं मध्यमो गौरवा-
वुत्तम आयुः” मू० ।

“स पूर्वोक्तः प्रजापतिः एतान् स्रोमान् स्रोमशब्देन
लिङ्गदादिस्रोमवन्त्यहानि ब्रह्मन्ते । तानि ज्योतिर्गौ-
राश्रुतिरिति एतन्नामकान्यपश्यत् । तत्र ज्योतिरग्निष्टोम-
संस्थः गौरायुषी उक्कयसंस्थे ज्योतिष इयं स्रोमकृत्प्रिः ।
लिङ्गद्वयविवक्षितमानं पञ्चदशान्याज्यानि पञ्चदशो माध्य-
न्दिनः पवमानः सप्तदशानि पृष्ठानि सप्तदश आर्भव
एकविंशोऽग्नीष्टोमसमेति । अथ गोष्टोमस्य पञ्चदशो
बहिष्पवमानः लिङ्गदाज्यानि सप्तदशं माध्यन्दिनं सवन-
मेकविंशं तृतीयसवनम् । अथायुष्टोमस्य लिङ्गद्वयविव-
क्षितमानं पञ्चदशान्याज्यानि सप्तदशं माध्यन्दिनं सवनमेक-
विंशं तृतीयसवनमिति । एते उक्ताः स्रोमा इमे लोका
वै भूरादिकाः खलु कः कतमो लोको इति बुभुक्षायामाह
अयमेव लोको ज्योतिः । अयममध्यमः अन्तरीक्षलोको
गौः अथावुत्तमकृतीयः स्वर्गोक्त आयुः । स्रोमत्वस्य
लोकत्वयेण सह संस्थासाम्यात् तच्छब्दता एतैः लिभिः
स्रोमैः साधनैस्त्रीन् लोकान् प्राजनयदिति शेषः” भा० ।
६ विष्णौ “विहायसगतज्योतिः सर्वविद् ऊतभुग् विभुः”
विष्णुसं० स्वयंद्योतनात् तस्य तथात्वम् । “अथ यदतः परो
दिशो ज्योतिर्दीयते । विद्यतः पृष्ठेषु सवैतः पृष्ठेष्वु-
त्तरेषु सवेषु लोकेषु । इदं वाव नद्यदिदमन्तःपुरुषे
ज्योतिः” ब्रा० ७० । एतासधिकृत्य “ज्योतिःशब्दस्य
परब्रह्मपरत्वं शा० सू० भा० व्यख्यापितं यथा “ज्योति
वरचाभिधानात्” १।१।१२ सूत्रभाष्यप्रादौ दृश्यम् । “चतु-
र्दशैर्विरोधकं शार्ङ्गरादिकं तमः । तस्या यवानुप्याहकमा-
दित्यादिकं ज्योतिरिति” शा० भा० । १० तेजोऽव्यभाते
तस्य प्रकाशवत्त्वात्तथात्वं तदपि तत्रैव भाष्ये दृश्यम् ।
“ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते” । “ज्ञानं
येयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्वस्य धिषितम् । योऽन्तःसुखो-